

egalisationsloven, og, efterat det nu er vedtaget, at denne Byrde skal være en Communalbyrde, thi i Hartkornsegalisationsloven har ethvert Amt med Hensyn til de communale Byrder særligen faaet Bistand af det privilegerede Hartkorn, som fandtes i Amtet. Den nye Byrde, som det privilegerede Hartkorn fik, er ikke udjevnet og fordeelt over det hele Land, men det er kommet ethvert Amt for sig indenfor sine egne Grændser tilgode, i Forhold til det større eller mindre Quantum frit Hartkorn, det havde. Nu er der slet ikke foreslaaet Andet her, end at det Antal Heste, som Hovedgaardene og Præstegaardene i et vist Amt hidtil have udredt og holdt, fremdeles skulle holdes af dette samme Amt. Det er i fuldkommen Conseqvents med de Bestemmelser, vi tage i Hartkornsegaliseringsloven. Jeg vil ikke opholde mig ved de Dyringer, som ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand fra Horsens, eller om hans halvtredstindstyveaarige Erfaring om Forhold, som først skulle dannes nu ved denne Lov, eller ved hans mange, iøvrigt meget morsomme, Indvendinger med Hensyn til adskillige af de foregaaende Paragrapher, thi jeg troer, at hvem der ikke i sin Heelhed har bestemt sig til at tage den af os foreslaaede Række af Paragrapher, de ville ikke gjøre det, om de ogsaa vare i deres Enkeltheder nok saa gode, og de, som have bestemt sig til at tage Loven som den er, ville ikke tage vore Forslag, om vi ogsaa kunde paavise, at de Indvendinger, den ærede Rigsdagsmand har fremført, være fuldkommen ubesværede. Dog kan jeg ikke undlade med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand at bemærke, at, naar han har yttret, at de, der underbyde hinanden med Hensyn til de Priser, hvorfor de ville holde Hestene, de ville gjøre det billigere, naar det var for Amtets, end naar det var for Statens Regning, saa vil jeg sige ham, at den Erfaring stemmer ikke med min; hans Erfaring, sagde han selv, indskrænkede sig til hans egen Egn, og han sagde, at han ikke brød sig om at vide, hvorledes det var i de andre Egne. Jeg bryder mig meget om at faae at vide, hvorledes det staaer til i det hele Land, og jeg forstikker, at paa Derne tænker man slet ikke saadan. Man gjør ikke der Noget

billigere, fordi det er Amtet, der skal betale, end om man veed, at det er Statskassen. Der er endnu blot et Punkt, som angaaer en Dyring af den ærede Krigsminister. Han sagde for nylig, at det er Krigsbestyrelsens Sag at afgjøre, hvor Hestene ere nødvendige, og hvor det største Antal skal samles, og han maatte gjøre Kray paa, at Krigsbestyrelsen i saa Henseende var den eneste competente Dommer. Dersom det er Tilfældet, saa seer jeg ikke nogen Grund til at den ærede Minister har forelagt os dette Uffnit i Loven; thi er det Krigsbestyrelsen, der har at afgjøre det, saa have vi jo ikke noget derved at gjøre. Naar han forelægger os en Lov, saa troer jeg, at det er, fordi vi have med den at gjøre og fordi vi ere competente til at tale og stemme derved; men naar han siger, det er Militairbestyrelsen, der ene har at gjøre med det, det er den eneste Competente til at bedømme det, saa kan jeg ikke forstaae, hvorfor vi have faaet Loven forelagt, saa mener jeg, at den ærede Minister maa formaae Ministeriet til at tage Loven tilbage, som Noget, der ikke vedkommer os. (Hør! Bravo!). Den ærede Ordfører var saa god under det forrige Uffnit at love os et Bevis, naar vi kom til dette Uffnit; jeg har opsat at tage Ordet saalænge, fordi jeg havde ventet, at den ærede Ordfører først vilde have opfyldt sit Løfte, nu maa jeg beklage, at jeg maaffee paa Grund af den sædvanlige Afslutning her i Salen siden ikke vil komme til at kunne svare ham.

Krigsministeren: Det er gjentagende blevet yttret i denne Sal, at Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag skulde være en Anticipation af den saa meget omtalte Organisationsplan; det er ingenlunde Tilfældet, men Vedtagelsen af denne Lov er en uundværlig Forberedelse til den nye Organisationsplan, der ikke kan blive iværksat før man kan paavise, hvorfra de fornødne Heste til Armeens Brug skulle tilveiebringes. (Tilshæring: Maa jeg bede om Ordet.) Det er mange Gange gjentaget, at Armeen har en stor Deel Heste, som det er i Statens Interesse at bevare og at anvende ved den fremtidige Organisation. Skeer dette ikke, ville jo Hestene blive bortfolgte, og naar man siden ved den